

Mindretallet er bekendt med, at kristeligt folkeparti, der for tiden er repræsenteret i udvalget ved en stedfortræder, kan tilslutte sig ovenstående mindretalsudtalelse.

Et *trejde mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) udtaler:

Der er kun ét middel, som kan løse Danmarks økonomiske problemer: større produktion af varer til international konkurrencedygtige priser. Derfor skal vi nedsætte den del af erhvervslivets omkostninger, som forsvinder til skatter og papirarbejde. Altså overflytte meget betragtelige dele af de danske økonomiske kræfter fra den offentlige sektor til produktionslivet.

Regeringens forslag går ud på det stik modsatte. Nemlig at piske produktionssektoren med nye byrder og restriktioner. Folketinget skal og må i stedet forkæle dem, der bestiller noget produktivt, med reallønsfremgang. Regeringen vil det modsatte (i en inflations- og skattestigningsulvetid betyder uændret pengeløn faldende realløn).

Enhver kan sige sig selv, at det ikke hjælper på Danmarks meget alvorlige problemer at gennemføre et stop, som kun kommer til at vare de 8 uger, som foreløbig er planlagt.

Skal der derfor være nogen mening i det, skal stoppene fortsætte yderligere nogle år.

En sådan fastfrysning vil kræve opbygning af en enorm yderligere administration, som skal ud at kontrollere på alle leder og kanter, om der nu er formastelige, der tillader sig at sælge deres arbejdskraft eller varer til en pris, som køberen godt vil give.

Man vil fastfryse produktionsmønsteret, sådan at dødssejlervirksomheder kan overleve unaturligt længe, mens dynamiske bedrifter ikke vil kunne tiltrække sig den arbejdskraft og de leverancer, som de har brug for. Der er jo en særdeles naturlig træghed for folk til at skifte arbejdsplads eller kunder, og når man kan få det samme med den hidtidige forbindelse, hvorfor så skifte?

Den 5 pct.s bruttolønsnedsættelse, der indgår i redningsplanen for Danmark, er en engangsforeteelse pr. 1. januar 1980 uden nogen som helst bindinger for den efterfølgende periode. Derimod ville den betragtelige reallønsfremgang, som er et hovedelement i redningsplanen, bevirke, at lønpresset i 1980 og 1981 ikke ville blive så stort, som det nu

bliver, når man fører gammelpartiernes traditionelle fordyrelsespolitik ad afgiftsvejen.

Køretøjet Danmark speedes derfor op på sin kurs mod afgrunden ved forslaget om at fastlåse danske produktionsfirmaers bevægelsesfrihed ved, at der lægges det låg over virksomhedernes økonomi, som er indholdet i en stoplovgivning.

Dér, hvor der selvfølgelig skulle have været skåret, er i den offentlige sektors mange udgifter, som hverken er socialt påkrævede eller til gavn for den syge valutabalance.

Følgelig indstiller mindretallet lovforslaget om lønstop til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *fjerde mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) finder, at dette lovforslag bygger på den fejlagtige antagelse, at det er lønningerne, der er den største belastning i landets dårlige økonomiske situation. Med de gentagne overenskomstindgreb, folkettinget har gennemført de seneste år, er det at føje spot til skade at gennemføre et lønstop.

Et totalt lønstop betyder, at en lang række aftaler, som lønarbejderne har arbejdet for i tillid til, at aftaler blev overholdt, med ét slag sættes ud af kraft. Dette er en krænkelse af de hårdt tilkæmpede demokratiske rettigheder. End ikke den borgerlige flertalsregering i perioden fra 1968 til 1971 vovede et sådant skridt, men nøjedes med en prisstoplov.

Det er endvidere under udvalgsarbejdet gjort klart, at end ikke de forhøjelser, lærlinge skal have ifølge deres lærlingekontrakter, kommer til udbetaling. Dette er, set på baggrund af regeringens erklæringer om, at de dårligst stillede grupper skulle holdes udenfor, når der skulle bæres byrder, helt urimeligt.

Mindretallet er af den mening, at dette lovforslag er en advarsel til fagbevægelsens medlemmer om, hvad de kan forvente fremover; det er samtidig et forsøg på at sætte det bevægelige lønsystem ud af kraft, hvilket ikke tidligere er lykkedes via overenskomstindgrebene.

Mindretallet mener også, at udvalgsarbejdet har vist, at såfremt dette lovforslag vedtages, kan det i uheldigste fald resultere i mindre dagpengebeløb til en ledig, såfremt denne bliver ledig sidst i december måned 1979, samt at dennes fastfrosne løntillæg ikke kommer med i beregningsgrundlaget for dagpenge; det samme gælder i øvrigt sygedagpenge